

bestyrelsen, og at den saaledes nærmest kun var at betragte som en Opfordring til Ministeren om at søge Politiets Kontrol med den offentlige Prostitution ordnet paa en hensigtsmæssig og fast Maade. Denne Sagens Stilling fremgaar ogsaa af den Omstændighed, at der ikke i den nævnte Lov af 11te Februar 1863 er givet nogen Straffebestemmelse for Overtrædelsen af Regulativet, og at dette saaledes alene vil kunne opretholdes ved den Politidirektøren indrømmede arbitrære Straffemyndighed, der omhandles i Loven af 1. D. om offentlige Politisagers Behandling i Kjøbenhavn § 3, men som utvivlsomt kun omfatter de egentlig offentlige Fruentimmer.

Medens Ministeriet saaledes antager, at det i ethvert Fald med Grund kan omtvistes, om der høves Hjemmel til i det ved Loven af 11te Februar 1863 § 8 behudede Regulativ for Tilsynet med løsagtige Fruentimmer i Kjøbenhavn at optage Bestemmelser sigtende til Kontrol med Fruentimmer, der ikke have ladet sig indskrive under den offentlige Prostitution, er det paa den anden Side Ministeriet klart, at det ikke gaar an at udstede et Regulativ for den offentlige Prostitution, uden at der samtidig træffes tilstrækkelig hæmmende Bestemmelser overfor den hemmelige Prostitution.

Derksom der nemlig udfærdiges et Regulativ, der tilkjendegiver sig som gaaende ud paa at fastsætte Reglerne og Grændserne for Politiets Tilsyn med løsagtige Fruentimmer, og det kun omfatter de Fruentimmer, der have ladet sig indskrive under den offentlige Prostitution, bliver det umuligt for Politiet at hævde den Myndighed lige over for den hemmelige Prostitution, som det hidtil ifølge en fast Praxis har udøvet, og hvorved det uomtvistelig har virket til stor Gavn for Sundhedstilstanden i Kjøbenhavn saavel som i hele Landet. De Hundreder af løsagtige Fruentimmer, som holdes under Visitation uden at være indskrevne som offentlige, ville blive ganske overladte til sig selv, det Vaand, der holder mange tilbage fra at hengive sig til Løsagtighed, nemlig Frygten for at underkastes

en regelmæssig Visitation, vil blive borttaget, og den hemmelige Prostitution vil utvivlsomt tiltage, medførende sine Ulemper og Ulykker for hele Samfundet. Udfærdigelsen af det paa-gjældende Regulativ maa endog antages med Nødvendighed at ville fremme den hemmelige Prostitution; thi det er en af Sagens Natur flydende og med Erfaringen stemmende Sætning, at jo skarpere man kontrollerer den autoriserede Prostitution, jo mere man for at hævde den offentlige Orden og Belansthændighed trænger den tilbage og lægger Vaand paa dens Medlemmer, desto mindre bliver Tilgangen til den og desto mere stiger den ukontrollerede Prostitution, baade fordi Fruentimmerne ikke ville underkaste sig den skarpe Dvang, og fordi det Publikum, der søger sin Tilfredsstillelse hos Prostitutionen, ikke vil søge den under de Former, som Ordningen medfører. Ved at regulere den autoriserede Prostitution uden samtidig at skærpe Sundhedspolitiets Myndighed lige overfor den hemmelige Prostitution vil man, om man end naaer at opretholde den ydre Orden og Belansthændighed, komme længere bort fra den anden Side af Opgaven, at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse, hvad kun kan naaes ved en skarp Kontrol med alle dem, der søge Erhverv ved Utugt. Det blev ogsaa udtalt af den foran nævnte Kommission, at Udfærdigelsen af et Regulativ for Kjøbenhavns offentlige Prostitution alene, langt fra at være et Fremskridt, vilde føre til en Tilstand, der i sanitær og sædelig Henseende var langt slettere end den nuværende.

Hvad Forholdene udenfor Kjøbenhavn angaar, da mangler her endnu mere end i denne Stad ethvert Grundlag for en Indfribden fra Sundhedsautoriteternes Side imod Prostitutionen. Vel have Forholdene medført, at der i enkelte Kjøbstæder er indrettet en kontrolleret Prostitution, idet Politiet for at modvirke en overhaandtagende Demoralisation har set sig nødsaget til at indrømme Fruentimmer en strafri Udøvelse af Løsagtighed imod deres Underkastelse under Politiets Myndighed, og ifølge Loven af 4de Februar 1871 kan der med vedkommende Kommunalbestyrelses